

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 3C/140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814205516
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814205516.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO: 35855673, so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava proti žalovanému: W. D., nar. X.X.XXXX, bytom U. XXX/X,XXX XX D. T. U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 423629628, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 140,35 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 41,39 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne z uvedenej sumy od 19.10.2012 až do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 10 eur mesačne, ktoré splátky sú splátné vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu, pod následkami straty výhody splátok, až do zaplatenia, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu, čo do zvyšku zamietá.

Žalovanému sa trovy konania nepriznávajú.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 49,28 eur k rukám jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 140,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 19.10.2012 do zaplatenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvy č. A1471210 a č. A3874930, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných Zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 2 ks SIM kariet, ktoré mu umožňujú využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla.

Ďalej uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 200,- eur, keďže ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka, je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa žalobca žalobou v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei E1752 USB modem +Huawei D a to vo výške 91,- eur, (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len

„výsledná suma“), t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedené zmluvné pokuty mali ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatkov plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmlúv, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaná si svoju základnú povinnosť (t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnila. Zmluvné pokuty neboli dojednané zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanému neprímerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť neprímeraný majetkový prospech. Zmluvné pokuty mali byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovaného. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia Zmlúv (konkrétne Dodatkov), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaný si bol v zmysle Dodatkov vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatkov, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 49,35 eur vyfakturovaných v období 2012/06 - 2012/07. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 4.10.2012 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalobca si sumu za poistenie faktúr v podanom návrhu neuplatňuje. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 19.10.2012. Z vyššie uvedeného dôvodu žiadal súd, aby žalobcovi priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 49,35 eur aj nárok na zaplatenie sumy 91 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá mu podľa jeho názoru preukázateľne vznikla.

Žalovaný uviedol, že žalobu obdržal a porozumel jej obsahu, vzhľadom na svoje majetkové pomery žiadal o povolenie uhradiť dlžnú sumu v splátkach najviac po 10 eur.

Vedľajší účastník na strane žalovaného žiadal žalobu žalobcu zamietnuť v časti nároku na náhradu škody v sume 91,- eur.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami - zmluvou č. A1471210 zo dňa 14.9.2004, č. A3874930 zo dňa 14.8.2008 a dodatkom k zmluve č. A3874930 zo dňa 16.7.2010 a prílohou č. 1 k dodatku, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., účinnými od 1.10.2006, pokusom o pokonávku zo dňa 4.10.2012 s kópiou doručky, faktúrou č. 2155548229, faktúrou č. 215541215, faktúrou č. 2159008700, faktúrou č. 2158879121. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 10.9.2014, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 2.9.2014, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 5.10.2014, výpoveďou žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o pripojení č. A1471210 zo dňa 14.9.2004 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Paušál 60 a služby CLIP, Obrazové správy.

Podľa zmluvy o pripojení č. A3874930 zo dňa 14.8.2008 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Mobilný Orange Internet Klasik a služby Dynamická verejná IP adresa, Blokovanie hovorov na ATX do 30,- Sk, Blokovanie hovorov na ATX nad 30,Sk.

Z Dodatku k Zmluve o pripojení č. A3874930 zo dňa 16.7.2010 vyplýva, že v súvislosti s kúpou koncového telekomunikačného zariadenia (ďalej len „MT“) typu Huawei E1752 USB modem, Huawei D105, sa účastníci dohodli na kúpnej cene za prístroj vo výške 18,97 eur. Žalovaný sa zaviazal splniť povinnosti vyplývajúce mu z Článku 2. tohto dodatku, teda riadne a včas zaplatiť kúpnu cenu za zakúpený akciový mobilný telefón vo výške uvedenej v Článku 1 bode 1.2 a pravidelne mesačne platiť poplatok, pričom výška mesačného poplatku bola stanovená prinajmenšom na sumu 19,90 eur. V Článku 2 bod. 2.5 sa žalovaný zaviazal za porušenie zmluvných povinností podľa bodu 2.3 a 2.4 tohto článku zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 200,- eur. V zmysle bodu 2.3 tohto článku sa žalovaný zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzatvorenia tohto dodatku.

V zmysle čl. 3 bod 3.6 Dodatku k Zmluve o pripojení č. A3874930 zo dňa 16.7.2010, tento je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V bode 3.7 účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorého výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanému zo dňa 4.10.2012 vyplýva, že žalobca upozornil žalovaného, že voči nemu eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby. Pohľadávka vznikla neuhradením faktúr za účtovacie obdobie 06/2012 až 07/2012 v sume 49,35 eur a zároveň, že je povinný z dôvodu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich z predmetných dodatkov k zmluvám o pripojení a samotných zmlúv o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 269,30 eur. Pohľadávku žiadal uhradiť najneskôr do 18.10.2012.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanému faktúry, a to faktúru č. 2155548229 zo dňa 9.6.2012 na sumu 29,72 eur s dátumom splatnosti do 23.6.2012, č. 215541215 zo dňa 9.6.2012 na sumu 20,06 eur s dátumom splatnosti do 23.6.2012, faktúru č. 2159008700 zo dňa 9.7.2012 na sumu 9,93 eur s dátumom splatnosti do 23.7.2012, faktúru č. 2158879121 zo dňa 9.7.2012 na sumu 3,98 eur s dátumom splatnosti do 23.7.2012.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že je ťažký sociálny prípad, jeho mesačný príjem predstavuje 90,- eur. Žije prakticky len zo sociálnych dávok. Je rozvedený. Bývalá manželka mu povolila bývať v jej rodinnom dome. Je schopný zaplatiť dlh na splátky, maximálne po 10 eur s tým, že v prípade, že by mal nejaké finančné prostriedky, zaplatí aj viac. Inak nemal námietky.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 5.10.2014 uviedol, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje dva nároky, a to sumu za neuhradené služby a nárok na náhradu škody. Vedľajší účastník nespochybňuje nárok žalobcu na úhradu sumy za poskytnuté služby. Žalobca nemá nárok na náhradu škody, ktorá má spočívať v rozdiel medzi akciovou cenou a predajnou cenou mobilného zariadenia. Preto vstúpil do tohto konania iba v časti náhrady škody. Zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti možno uplatniť, ak sú splnené nasledovné predpoklady zodpovednosti za škodu: a) porušenie právnej povinnosti, b) vznik škody ako majetkovej ujmy, c) existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou, d) zavinenie. Protiprávne konanie musí byť poškodeným preukázané takisto ako vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou ako následkom týchto príčin. V tomto prípade žalobca nepreukázal ani vznik škody, ani príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, a teda neuniesol dôkazné bremeno. Tento právny názor už vyjadrili viaceré súdy vo svojich rozsudkoch: Rozsudok OS Dunajská streda z 17.09.2013 sp.zn. 9C/160/2013, Rozsudok OS Dunajská streda z 23.06.2014 sp.zn. 11C/384/2014, Rozsudok OS Topoľčany z 09.09.2013 sp.zn. 5C/287/2013, Rozsudok OS Prievidza z 26.09.2013 sp.zn.16C/37/2013, Rozsudok OS Pezinok z

17.09.2013 sp.zn. 5C/319/2013. Na základe vyššie uvedeného vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu navrhol, aby súd žalobu v časti 91 eur z titulu náhrady škody zamietol. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Zo Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012, a to z článku 17 bodu 17.4 vyplýva, že Zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi Účastníkom a spoločnosťou Orange, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanoveniami Zákona a ak tieto nie sú upravené v Zákone, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Podľa bodu 4.4 písm. a) článku 4 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú Službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

V zmysle bodu 4.10 článku 4 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 ukončením platnosti Zmluvy nezaniká povinnosť Účastníka uhradiť cenu poskytnutých Služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange a súčasne vysporiadať všetky svoje ostatné záväzky voči spoločnosti Orange. Spoločnosť Orange pri zániku Zmluvy zašle Účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je Účastník povinný uhradiť.

Podľa bodu 6.2 písm. a), b) článku 6 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 okrem povinností upravených v týchto všeobecných podmienkach je účastník povinný používať Službu iba v súlade so Zmluvou alebo jej dodatkom, Zákonom a týmito Všeobecnými podmienkami a pritom dodržiavať zásady dobrých mravov a verejného poriadku; platiť cenu za poskytnuté Služby podľa Zmluvy a podľa Cenníka, ako aj cenu za Iné služby až na základe predloženia faktúry v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok;

V zmysle bodu 11.14 článku 11 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 spoločnosť Orange má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny Účastníkovi poskytnutej alebo Účastníkom požadovanej Služby za každý deň omeškania až do jej zaplataenia, ak je Účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške. Nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplataenia, ak je Účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške má spoločnosť Orange voči Účastníkovi aj z akéhokoľvek iného peňažného záväzku Účastníka voči nej. V prípade, ak platná právna úprava stanoví vyššie úroky z omeškania, ako sú dohodnuté v tomto bode, má spoločnosť Orange nárok na úroky z omeškania v takejto zákonnej výške.

Podľa bodu 18.7 článku 18 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 tieto v plnom rozsahu nahrádzajú doteraz platné a účinné Všeobecné podmienky.

Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadza Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto

polroka. Ku dňu 27.1.2012 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,75 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 8,75 % ročne.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Ako vyplýva z § 43 ods. 1 zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods.1 písm. a) z. č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

V zmysle § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Z § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

V zmysle § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Predmetný právny vzťah zo zmlúv o pripojení súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvy, ktoré uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv s dodatkami, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

Pokiaľ ide o zmluvu o pripojení uzavretú dňa 14.9.2004, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy (znenie účinné od 1.4.2004). Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy o pripojení a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1 a 2, podľa ktorého typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých

prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o pripojení č. A1471210 a č. A3874930, na základe čoho boli žalovanému poskytované dohodnuté služby, no tento sumy za služby tak ako mu boli vyčíslené v jednotlivých faktúrach neuhradil. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby v sume 41,39 eur je opodstatnený. Jedná sa o nárok z predložených faktúr mimo nároku na zaplatenie poplatkov za odpojenie, ktoré boli zahrnuté žalobcom do rozsahu poskytnutých služieb a ktorými nárokmi sa bude súd zaoberať nižšie.

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorú mu žalobca v pokuse o pokonávku na plnenie poskytol, dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením §517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu, a to vo výške 8,75% ročne.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na zlú finančnú situáciu žalovaného, ktorého mesačným príjmom je iba dávka v sume 90 eur, súd mu povolil uspokojiť nárok žalobcu v splátkach poukazujúc na ust. § 160 ods. 1 O.s.p.

V zmysle Dodatkov k zmluvám o pripojení a Všeobecných podmienok žalobcu bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta (zmluvná podmienka) a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd v Prešove a to vo veci vedenej pod sp. zn. 6Co/91/2011, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Žalobca si uplatnil od žalovaného aj sumu 91,- eur titulom náhrady škody, čo odôvodnil tým, že žalovaný v dodatku k zmluve o pripojení v čl. 3 bod 3.7 vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo že žalobcovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia.

Žalobca už teda nepožaduje zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenníkovou cenou odpredaného mobilného telefónu a akciovou cenou, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou.

V prejednávanej veci je tento rozdiel 91,- eur a tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovaným.

Z uvedeného vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v predmetných dodatkoch, teda v čl. 3 bod 3.7 dodatkov k zmluvám o pripojení vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dohodnutú dobu. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je:

1. porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu),
2. vznik škody ako majetkovej ujmy,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Ustanovenie § 420 OZ o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať jednak na prípad porušenia mimozáväzkovej povinnosti (v tomto prípade ide o zodpovednosť ex delicto - škoda spôsobená mimo existencie záväzkového vzťahu medzi škodcom a poškodeným) a jednak na prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením zmluvnej (záväzkovej) povinnosti (ide o zodpovednosť charakteru ex contractu).

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Súd je toho názoru, že v danom prípade nie je splnený druhý predpoklad zodpovednosti za škodu a to samotný vznik škody. Vznik škody je nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatkov) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, a to príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou, pretože aj v prípade zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu, by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

S ohľadom na vyššie uvedené súd žalobu žalobcu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody vo výške 91,- eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

Nárokom tvoriacim žalovanú sumu je aj suma 7,96 eur (2x3,98 eur) predstavujúca poplatky za odpojenie z dôvodu neplatenia, ktorú sumu si žalobca uplatnil vo faktúrach č. 2159008700, č. 2158879121.

V zmysle bodu 1.15 Čl. 1 Všeobecných podmienok „pripojenie SIM karty“ je aktivácia SIM karty je technický a administratívny postup spoločnosti Orange Slovensko a účastníka, ktorým sa umožní prístup k službám účastníkovi, ktorý splnil dohodnuté podmienky pre poskytovanie služieb. „Deaktivácia SIM karty“ v zmysle bodu 1.16 je technický a administratívny postup spoločnosti Orange Slovensko, ktorým sa znemožní prístup k službám spoločnosti. Možno teda konštatovať, že odpojenie znamená opak aktivácie, teda účastníkovi už nie je umožnený prístup k službám, teda účastník ako spotrebiteľ nemá v ďalšom možnosť využívať služby pôvodne mu poskytované žalobcom, teda žalovaný ako spotrebiteľ bol povinný platiť sankciu za to, že poskytovateľ služieb mu už nebude dodávať služby, dokonca akoby sa jednalo o sankciu za to, že pre poskytovateľa už v rámci jeho obchodnej stratégie nie je zaujímavý a preto je potrebné ho ešte v čo najväčšej miere sankcionovať. Poplatok za aktiváciu bol na celú dobu trvania vzťahu medzi žalobcom a účastníkom a platil sa len raz, pričom zmluvy boli v zmysle čl. 4 bod 4.1 Všeobecných podmienok uzavreté na dobu neurčitú. V zmysle bodu 1.8 Všeobecných obchodných podmienok služba je elektronická komunikačná služba, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov v Sieti, umožňujúca prenos hlasovej komunikácie, dátovej komunikácie, alebo iných foriem komunikácie; Služby pozostávajú z verejnej mobilnej telefónnej služby alebo zo služby prenosu dát, z iných služieb a s nimi súvisiacich služieb alebo z iných produktov (všeobecné podmienky účinné od 1.1.2012, v čase vystavenia predmetných faktúr). Zaplatením poplatku za odpojenie žalovanému ako spotrebiteľovi nebola poskytovaná žiadna služba, práve naopak deaktiváciou jej bol znemožnený prístup k službám, preto je súd toho názoru, že takéto dojednanie ohľadne poplatku za odpojenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ust. § 53 ods. 1 OZ, čím sa zároveň prieči dobrým mravom v zmysle § 39 OZ a nárok žalobcu v časti uplatneného nároku na poplatok za odpojenie v celom rozsahu zamietol.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19).

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 140,35 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 41,39 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 29,49% a neúspech 70,51 %.

Úspešnejšiemu žalovanému tak vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,02% (po odrátaní neúspechu žalovaného od jeho úspechu 70,51 % -29,49% =41,02%).

Žalovaný však trovy konania nežiadal priznať, súd mu preto ani žiadne trovy konania nepriznal.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaného, súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Žalobcom žalovaná pohľadávka pozostávala z neuhradených služieb vo výške 49,35 eur a zmluvnej pokuty vo výške 91 eur. K uvedenému preto súd pristúpil tak, že uplatnené nároky sú samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012). Tvrdenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania len v časti týkajúcej sa zaplata sumy 91,- eur je preto opodstatnené a vzhľadom na tú skutočnosť mu súd priznal náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech nemal.

V rámci náhrady trov právneho zastúpenia súd priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 49,28 eur podľa vyhlášky, ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 33,20 eur podľa § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhlášky a to za nasledovné úkony (základ pre určenie odmeny 184,-eur):

- prevzatie a príprava zastupovania 16,60 eur
- písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 5.10.2014 16,60 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 16,08 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál), rok 2014 vo výške 2 x 8,04 eur bez DPH.

Spolu priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú vo výške 49.28 eur. Takto súd priznal vedľajšiemu účastníkovi ako účastníkovi, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovaného, náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia zástupcu tak, ako tieto boli vyčíslené právnym zástupcom, na zaplata ktorých zaviazal žalobcu ako neúspešného účastníka konania v časti, do ktorej vedľajší účastník vstúpil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.